

Ponadto, należy stwierdzić, iż nie bez znaczenia dla całościowej oceny legalności przedmiotowej uchwały jest fakt, iż zapisy § 1 i § 2 przedmiotowej uchwały stanowią powtórzenie norm prawnych zawartych w art. 50 ust. 1, 2 i 3 wspomianej ustawy o pomocy społecznej. Znamienne w tym zakresie jest stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wyrażone w uzasadnieniu do wyroku z dnia 16 lutego 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 599/04, w którym podkreśla się, że „powtórzenie regulacji ustawowych, ich uzupełnienie, modyfikacja w przepisach ustanawianych przez radę jest niezgodne z zasadami legislacji, jako zbędne, dezinformujące i mogące prowadzić do sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Powyższy zakaz wynika z brzmienia § 137 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej, który stanowi: „W uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń”.

Taki pogląd znajduje również poparcie w obowiązującej linii orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, zgodnie z którą uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w ustawie (wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r., sygn. akt II S.A. 99/92).

Istotność wskazanych wyżej naruszeń prawa stanowi, iż stwierdzenie nieważności § 1 i § 2 uchwały Nr XL/288/10 Rady Gminny Łomża z dnia 8 października 2010 r. jest zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego

Lidia Stupak

Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

3461

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 15 listopada 2010 r.

NK.II.AR.0911-167/2010

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr L/270/10 Rady Miejskiej w Wasilkowie z dnia 30 września 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części gminy Wasilków - powiększenie cmentarza prawosławnego.

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2010 r. Rada Miejska w Wasilkowie podjęła uchwałę Nr L/270/10 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części gminy Wasilków – powiększenia cmentarza prawosławnego, która w dniu 15 października 2010 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w związku z tym w dniu 28 października 2010 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

W wyniku dokonanej oceny organ nadzoru stwierdził istotne naruszenia prawa, wynikające z błędnej interpretacji i zastosowania przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315).

Zgodnie z przepisami § 3 ust. 1 i § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej „odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone”. Natomiast § 7 rozporządzenia stanowi, że „przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do cmentarzy już istniejących, jeżeli ich zastosowanie uniemożliwiłoby korzystanie z cmentarza, a właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny nie sprzeciwia się dalszemu korzystaniu z tego cmentarza”.

Powyższe oznacza, iż lokalizacja cmentarza powoduje ograniczenia w zakresie dopuszczalnych warunków zabudowy i zagospodarowania terenów sąsiednich. W niniejszej uchwale (w tekście oraz na załączniku graficznym) brak jest jakiegokolwiek odniesienia do tej kwestii. Przyjęte granice planu miejscowego uwzględniają jedynie obszar samego cmentarza bez strefy ochrony sanitarnej będącej w istocie jego integralną częścią.

Z wyjaśnień Burmistrza Wasilkowa złożonych pismem BGGN.7322-03/07/08/09/10_L z dnia 3 listopada 2010 r. w toku przeprowadzonego postępowania wynika, iż „rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. nie mówi o nakazie wprowadzenia stref od planowanego cmentarza, a jedynie o zachowaniu odległości cmentarza od wyżej wspomnianej zabudowy. Teren wyznaczony pod lokalizację cmentarza te wymogi spełnia”.

O wymaganych granicach miejscowego planu rozstrzyga organ sporządzający ten plan. Przy ustalaniu granic planu mają zastosowanie przepisy m. in. art. 1, 14 i 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). Wyłączenie strefy ochrony sanitarnej cmentarza z planu miejscowego (tj. z obszaru objętego tym planem) stanowi naruszenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w planie miejscowym określa się obowiązkowo (...) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy).

W związku z powyższym oraz ustawowym obowiązkiem wyznaczenia stref, które wykraczają swoim zasięgiem poza „granice opracowania planu” konieczna jest zmiana granic opracowania planu tak, by strefy ochronne zawierały się w nowych granicach opracowania.

Znamienny w tym zakresie jest pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, wyrażony w uzasadnieniu do wyroku z dnia 29 kwietnia 2010 r., sygn. IV SA/Po 931/09, w którym skład orzekający zwraca uwagę na wyrok NSA z dnia 04 grudnia 2007 r. (sygn. II OSK 1503/07, LEX nr 460509). W wyroku tym zinterpretowano § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 roku (Dz. U. Nr 52, poz. 315.) w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze, (...) uznając, iż § 3 rozporządzenia odnosi się do lokalizacji nowych cmentarzy.

„(...) przepisy rozporządzenia odnoszą się do określenia terenów, jakie pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze. Lokalizując, więc nowy cmentarz należy go zaplanować w odległości 150 m od istniejących w terenie zabudowań mieszkalnych czy też zakładów produkujących artykuły żywnościowe, zakładów żywienia zbiorowego, natomiast odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, zwodociągowania terenu w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza w sytuacji, kiedy wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone” (sygn. II OSK 1503/07, LEX nr 460509).

Wobec zapisu § 7 cytowanego rozporządzenia należy stwierdzić, iż jest to co prawda rozbudowa już istniejącego cmentarza, niemniej jednak, aby miał on zastosowanie, muszą być spełnione dwie ustawowo określone przesłanki, a mianowicie: brak sprzeciwu powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) inspektora sanitarnego w sprawie dalszego korzystania z cmentarza oraz warunek, iż utworzenie strefy ochrony sanitarnej uniemożliwiłoby korzystanie z już istniejącego cmentarza. W omawianym przypadku brak jest zastosowania drugiej z cytowanych

przesłanek (w złożonych wyjaśnieniach Burmistrz Wasilkowa nie wskazał na tę możliwość), w związku z czym § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej nie daje Radzie legitymacji prawnej do pominięcia obowiązku zastosowania § 3 rozporządzenia.

Istotność wskazanych wyżej naruszeń prawa stanowi, iż stwierdzenie nieważności uchwały Nr L/270/10 Rady Miejskiej w Wasilkowie z dnia 30 września 2010 r. jest zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

3462

POROZUMIENIE MIĘDZYGMINNE PREZYDENTA MIASTA BIAŁEGOSTOKU

z dnia 2 listopada 2010 r.

pomiędzy

Gminą Miasta Białystok, reprezentowaną przez Prezydenta Miasta Białegostoku dr hab. Tadeusza Truskolaskiego, zwaną dalej Miastem,

a

Gminą Czarna Białostocka, reprezentowaną przez Burmistrza Gminy Czarna Białostocka Tadeusza Matejko, zwaną dalej Gminą,

w sprawie powierzenia Miastu zadania w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych w związku z realizacją przez Miasto Projektu pn.: „Zintegrowany system gospodarki odpadami dla aglomeracji białostockiej”.

Działając na podstawie art. 74 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 ze zm.) oraz uchwał organów stanowiących Stron Porozumienia:

- uchwała Nr LVIII/768/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 13 września 2010 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie porozumień międzygminnych z Gminami: Wasilków, Czarna Białostocka, Supraśl, Dobrzyniewo Duże;

- uchwała Nr XXXVIII/304/10 Rady Miejskiej w Czarnej Białostockiej z dnia 27 czerwca 2010 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie z Miastem Białystok porozumienia międzygminnego powierzającego Miastu Białystok zadanie własne Gminy Czarna Białostocka w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych.

Miasto oraz Gmina zawierają Porozumienie następującej treści:

§ 1. 1. Przedmiotem niniejszego Porozumienia jest powierzenie Miastu wykonywania zadań Gminy w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych w związku z realizacją przez Miasto projektu pn.: „Zintegrowany system gospodarki odpadami dla aglomeracji białostockiej”, zwanego dalej Projektem oraz w oparciu o wojewódzki, powiatowe i gminne plany gospodarki odpadami poprzez: